

[Krag.]

med det samme. Jeg er vis paa, at de ærede Medlemmer kan erindre, at i denne Periode, hvori Tingene ikke holdt Møder, da forhandlede de Herrer flittigt med Regeringen. Og der er jo ikke noget at sige til den Ting, slet ikke; vi har ikke Lov at stylte os op i Forargelse over dette; det var en ganske naturlig og selvfølgelig Ting. At de ikke holdt os underrettede, noterer jeg kun som et Faktum, og at de gennem disse Forhandlinger naaede til at faa Forholdet mellem de direkte og indirekte Skatter vendt om, saaledes at den direkte Beskatning kom ned paa ca. 15 Mill. Kr. og der i Stedet for de 30 Mill. Kr. af de krævede direkte Skatter traadte en Række nye Toldskatter, ja, det tjener jo kun de Konservatives Forhandlingsdygtighed til Ære ud fra deres Principper; naturligvis hvor skulde man i og for sig kunde indvende noget derimod.

Men, ærede Medlemmer: paa Torvet sad de ikke og talte om de Ting; nej, de sad indenfor lukkede Døre, og de købslog flittigt; paa visse Omraader naaede de Resultater, saaledes som jeg her har skildret det paa Skatteomraadet, hvad Toldskatter og Nedsættelse af de direkte Skatter angaar, paa visse andre Omraader gav de sig langt. De kan f. Eks. huske, at vi nogle faa Maaneder forinden i Fællesskab havde fremsat Forslag om, at Ejendomsskatterne i Landkommunerne skulde nedsættes med 37 Mill. Kr.; hvis jeg ikke tager fejl, kom de Konservative saa langt i deres Forhandlingsvillie, at de kunde nøjes med 8 Mill. Kr., med $\frac{2}{3}$ af Amtsskatterne, naar de kunde faa de Toldskatter, de i øvrigt stillede Krav om. Nej, de Herrer var slet ikke saa uvillige til at være med til at dække Aarets Underskud!

Og saa siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det er forfatningsstridigt, naar et stort Parti er sat udenfor. Ja, vi var jo udenfor; om vi var „sat“ udenfor, eller hvad man nu vil kalde den Maade, hvorpaa vi var kommet dør, det skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem om, men *udenfor* var vi i hvert Tilfælde, saa at det ærede Medlem aldrig i sine Levedage skulde have hørt noget saa illoyalt og nederdrægtigt som det, der her er foregaaet, ja, det kan kun være et Resultat af, at det ærede Medlem ser Spøgelse ved højlys Dag og lader Fantasien, Vreden, Skuffelsen tage Herredømmet fra den sunde Fornuft, som han ellers i Almindelighed har Lejlighed til at give Udtryk.

At slikt aldrig tidligere skulde være sket, som det ærede Medlem sagde, ja, det kan man maaske begrunde paa den Maade,

som det ærede Medlem gjorde, da han sagde, at naar de sad i hemmelige Forhandlinger med Regeringen, saa vidste man, hvad det drejede sig om. Nej, ærede Medlem, dør tager De fejl; dør er Deres Paastand ikke at sætte ved Siden af vor Benægtelse, thi vi har hverken i Oktober 1931 eller i Foraaret 1932 anet det allerfjerneste om, hvad det var, de Herrer havde for, og vi havde heller ikke noget Krav — det skal jeg indrømme — paa at faa noget at vide derom. De Konservative havde et saadant Krav efter de Aftaler, der er truffet mellem os om de Forhandlinger, der har ført til den seneste Overenskomst; men dette Krav har vi honoreret til det yderste, ud over ethvert rimeligt Forlangende har vi gjort det.

Derfor siger jeg til det ærede Parti: mon det nu dog ikke — nu er der jo gaet adskillige Dage — skulde tage noget mere koldsindigt paa den foreliggende Situation? Mon det nu dog ikke skulde indstille sig paa at melde sig til det saglige Arbejde? Og vil det ikke være med til det forberedende Arbejde, som jo er en ganske naturlig Ting — et Arbejde maa jo forberedes, og de Herrer kender lige saa godt som vi, hvilken Værdi det kan have, at dette Arbejde sker indenfor en snævrere Kreds —, saa gaar jeg ud fra, at det i hvert Tilfælde vil gøre sin Indsats i de kommende Udvalgsforhandlinger. Og dør skal De møde Forhandlingsvillie fra vor Side. (*Korsgaard*: Jeg tror ikke paa det). Det ærede Medlem har en svag Tro. (*Korsgaard*: Ja, det har jeg!). Saa maa vi se at styrke den; men dertil maa det ærede Medlem selv bidrage med god Villie.

Mon ikke ogsaa den illoyale Agitation mod Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten, som vi om et Øjeblik skal beskæftige os med, og Paastanden om, at det er en Konsekvens af Overenskomsten, burde ophøre. Den dør foreslaaede Skat er, som sagt, et Bidrag til at dække Aarets Underskud, som er Overenskomsten uvedkommende, og som i fremtrædende Grad er Konsekvensen af Regeringens Politik, af den Politik, der er Udtryk for Nægtelsen af ad direkte Vej at tilpasse den danske Husholdning — den offentlige ved Regeringens Indsats, den private og erhvervsmæssige ved Organisationsmagtens Indsats — til Tidens økonomiske Vilkaar.

Naar vi har rejst Kravet om, at dette skulde ske ad direkte Vej, har vi jo haft en meget lunken Støtte hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti. Hvis det ærede Medlem paa et rimeligt